

[Waldorff]

ting; det viser, at VS ikke ønsker at arbejde for en kapitalstyring. Det er sådan set lige-gyldigt for mit vedkommende, for jeg kan godt overleve det her, men jeg mener, det egentlig er et stort problem for SF, hvis man begynder at forstå begrebet kapitalstyring som noget med at overføre subsidier af den ene eller anden art eller nogle pensionskassemidler, altså offentlige eller halvoffentlige midler, til erhvervslivet. Det har socialister i hvert fald aldrig forstået som den nødvendige kapitalstyring, der muligvis kan bruges som nogle systemoverskridende reformer, som SF kalder det; vi er mere skeptiske over for den måde at tale på. Men at kalde noget som dette, der er erhvervsstøtte på den ene eller anden måde, for kapitalstyring, er simpelt hen at devaluere begrebet fuldstændig. Vi er ikke principielt afvisende over for at diskutere finansieringssystemer, men vi vil gerne fastslå, at det må være en betingelse først og sidst, at der ikke ligger noget subsidieelement i det. Det er fuldstændig uacceptabelt, hvis skatteydere skal være med til at finansiere tilskud til ejere af virksomheder, til kapitalister af den ene eller anden art.

Industriministeren sagde faktisk også en hel masse, som handlede om andet end pensionskasserne; jeg ved ikke, om det er SFs mening, at man også skal tage udgangspunkt i det; det vedrører i hvert fald krisen inden for landbruget og boligbyggeriet. Det drejer sig om indeksering af afskrivningsgrundlaget for nyinvesteringer i produktionsudstyr, afskrivninger på erhvervsbygninger, noget, som SF gang på gang har vendt sig imod, at man forbereder negativ indkomstskat i renteudgifter i landbruget, skattemæssig lempelse af generationsskiftet, at finansieringsordningen skal suppleres med øget incitament til fremme af udviklingen i industri og håndværk, og et element, som vi vil fastholde og videreudvikle: den konkurrenceevneforbedring, der er opnået siden 1979.

Jeg opfatter disse ting som det centrale i industriministerens redegørelse. Man kan diskutere pensionskasser og den slags, men det, som har været det konstante i den socialdemokratiske politik, lige siden krisen for alvor bed sig fast i 1975, har været at vende våbnene imod lønarbejderne, og det er det, som endnu en gang ligger i denne redegørelse. Derfor kan vi klart nok ikke gå ind for en dagsorden, som opfordrer til, at man nu

skal forhandle med udgangspunkt i en redegørelse, som siger: fortsat konkurrenceevnepolitik.

Vi mener, at hovedproblemet, når vi nu diskuterer pensionskasser og pensionskassemidler, med socialdemokratiets og SFs optræden her er, at man ved at insistere på denne overførsel til erhvervslivet forhindrer eller forsinker muligheden for at få gennemført det skatteindgreb, som både socialdemokrater, folkesocialister og VSere har talt for i årevis som den rigtige løsning. Alle og enhver ved, og skatteministeren har ofte skrevet det, at den rigtige løsning er en beskatning af pensionsordningerne; det andet er ikke den rigtige ordning. Nu oplever vi altså den situation, at SF undlader at stemme til det, som faktisk er et forslag om det, som SF godt nok i en ganske anden udgave selv har foreslået tidligere. Det opfatter jeg som det egentlige politiske problem, når vi står her og diskuterer pensionsordningerne.

Jeg vil til sidst sige, at det er en grotesk situation, at socialdemokratiet her lader sig selv drive ud i et valg på en decideret dårlig politik, samtidig med, at man lader sine planer for beskæftigelsen i årene 1982-85, hvor man tager en lang række ting op, som der faktisk kunne være meget god grund til at diskutere, f. eks. mellem venstrefløjspartierne og socialdemokratiet.

Jeg vil nævne nogle af de ting, som vi er interesseret i: en fradragsreform i form af f. eks. en renteskatteordning; en anden lejelovgivning; en nedsættelse af arbejdstiden; betalt frihed til uddannelse; fremrykning af offentlige investeringer specielt vedrørende energi; beskatning af private fonde; forbedring af monopolloven; forøgelse af kvotaen for det almennyttige byggeri og endelig en beskatning af indtægterne fra Nordsøen. Det er alt sammen ting, som VS og selvfølgelig også andre i årevis har presset på med, men i alle de år har socialdemokratiet sagt: det er utopi, det er vi ikke interesserede i.

Nu kan man kun forstå det sådan, at hele dette oplæg endnu en gang er en tom gestus, som tjener til at stive socialdemokratiet af i en valgsituation. Vi vil i hvert fald gøre vores til, at socialdemokratiet får lov til at stå til regnskab for den fremgangsmåde og får lov til at forklare, hvorfor der i alle de år ikke er gjort noget som helst ved de ting, som social-